

Chương 13

Sinh cháu trai cho chúng ta bằng

Mùa hè nói đến là đến, thời tiết có chút hơi lạnh, nói nóng cũng liền nóng lên, đặc biệt là buổi chiều.

Xe màu đen chạy lại, ngã tư đường hiện lên cây nhiều màu sắc sặc sỡ, về hè đi bộ hai bên người đi đường nhìn ghé mắt, chiếc xe màu đen này, dưới ánh nắng mặt trời phát sáng lên.

Dừng xe đứng ở trên đường đang quy hoạch, Từ Tiểu Đông mang theo kính râm rồi bước xuống, lập tức đi vào cửa hàng (Thiết kế Gallon).

Thiết kế Gallon hiểu rõ mặt tiền cửa hàng, tủ kính thủy tinh trong suốt bên trong, trang trí tinh xảo chính là áo cưới cùng trang phục cao quý.

Vừa đi vào bên trong cửa hàng, nói rằng lý do đến, nhân viên cửa hàng dẫn lên lầu hai, lầu một là nơi tiếp khách hàng, chụp ảnh cùng thử đồ đều ở lầu hai.

Đi lên lầu hai, nhìn thấy Ngôn Lâm một đầu tóc dài đi tới : “Anh nay mặc áo sơ mi cùng quần jean, nhìn thế nào cũng không giống như một công tử nhà giàu.”

Từ Tiểu Đông khước miệng nhếch lên, gỡ kính râm xuống : “Công việc a, không có biện pháp, chờ chụp hình xong rồi, anh sẽ giữ lại mái tóc dài của mình.” Hai người vừa nói, vừa hướng bên trong đi vào.

“Ba cùng đi đâu ?” Từ Tiểu Đông hỏi.

“Đi thay quần áo.” Ngôn Lâm nhìn phòng thay đồ cuối cùng.

Một vị nhân viên đi tới, mỉm cười nói : “Quần áo cho hai vị đã chuẩn bị xong, mời vào phòng thay đồ thử đồ một chút.”

Hai người gật gật đầu, cầm quần áo đi vào phòng thay đồ.

Rất nhanh hai người đi ra, Ngôn Lâm mặc một bộ váy màu trắng, rất giống áo cưới, Từ Tiểu Đông thay một bộ tây trang màu đen, cả người nháy mắt thay đổi khí chất.

Ngôn Lâm đến gần hẳn, nhin không nổi chế nhạo : “Quả nhiên anh là dựa vào ăn mặc a !”

Từ Tiểu Đông khước miệng gọi lên, nhìn thấy chính mình trong gương, đúng thật là đã lâu rồi không có mặc tây trang.

“Xin mời qua bên kia trang điểm, trang điểm xong sẽ bắt đầu chụp ảnh.” Nhân viên đi tới chỉ dẫn bọn họ.

Trước bàn trang điểm, Lý Kiến Vỹ cùng Khang Thanh đã thay xong quần áo, đang trang điểm.

“Dì, người thật đẹp.” Từ Tiểu Đông nói ngọt : “Ba, người cũng rất đẹp trai.”

“Anh nói hết rồi, em nói cái gì.” Ngôn Lâm liếc hẳn, nhìn thấy Khang Thanh, ánh mắt bên trong có chút xúc động.

Ngôn Lâm cùng Từ Tiểu Đông ngồi xuống, bốn người ngồi song song với nhau, bốn chuyên gia trang điểm đang trang điểm cho họ, nam trang điểm rất đơn giản, rất nhanh đã trang điểm xong rồi, Từ Tiểu Đông cùng Lý Kiến Vỹ ra trước phòng trang điểm, ngồi xuống ghế sofa bên ngoài.

“Người đàn ông kia thật đẹp trai, có phải là minh tinh không ?” Hai nhân viên trong cửa hàng ôm hai áo cưới theo cầu thang đi lên, nhỏ giọng nói.

Lý Kiến Vỹ ngồi ở ghế sofa nhìn đồng hồ : “Này đi qua đi lại trong chốc lát, đã nửa giờ.”

“Vâng, phòng chừng hai người họ phải trang điểm trong chốc lát nữa.”

“Con xem Tiểu cô nương bên kia một mực nhìn con, con có phong thái của ba năm đó, như thế nào lại không mang bạn gái trở về ? Con cũng không còn nhỏ, nên lo lắng một chút về chuyện yêu đương và vân vân, sinh cháu trái sớm một chút cho chúng ta bằng.” Lý Kiến Vỹ cười nói.

“Ba, con sinh đứa nhỏ cho ba bằng, vậy con đây bằng cái gì ? Sinh đứa nhỏ khẳng định là chúng ta cùng bằng.” Từ Tiểu Đông ngồi tựa trên ghế sofa, có một luồng khí không đúng đắn.

“Ý của con là con có bạn gái ?” Lý Kiến Vỹ nở nụ cười.